

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

71.

KURYER LITIEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Сентября — 1838 — Wilno. Wtorek. 6-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

В И Л Ъ Н А.

30-ое число истекшаго Августа, день Тезоименитства Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича и Великаго Князя Александра Николаевича и рожденія Ея Императорскаго Высочества Великой Княжны Ольги Николаевны, торжественно былъ празднуемъ въ нашемъ городѣ.

Въ 10 часовъ утра, Гражданскіе Чиновники, Дворянство и Почетвѣйшіе Обыватели были съ поздравленіемъ у заступающаго мѣсто Гражданскаго Губернатора, Господина Виленскаго Вице-Губернатора Князя *Трубецкаго*.

Въ 11 часовъ началась Божественная Литургія въ церкви Св. Духа, въ присутствіи Г. Правившаго должность Начальника Губерніи, Гг. Генераловъ, Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ, знаменитыхъ обывателей, и разнаго состоянія многочисленно собранныхъ жителей города. По окончаніи Литургіи совершенно благодарственное молебствіе съ возгласненіемъ многолтія Его Императорскому Величеству и всему Августѣйшему Императорскому Дому.

Въ тоже время совершаемо было благодарственное молебствіе и въ храмахъ всѣхъ прочихъ исповѣданій.

Въ тотъ же день Его Превосходительство Господинъ Губернскій Предводитель Дворянства Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ и Кавалеръ Марцинкевичъ-Жаба, давалъ для знатнѣйшихъ особъ обѣдъ. Вечеромъ весь городъ былъ иллюминованъ.

Его Высокопревосходительство Министръ Народнаго Просвѣщенія, Г. Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Сергій Семеновичъ *Уваровъ*, 2 числа сего мѣсяца возвратился изъ Гродна.

Сегождъ ч. изволимъ возвратиться изъ Гродна и Его Святельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Мивскій и Бѣлостокскій Генералъ Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Николай Андреевичъ *Долгоруковъ*.

Санктпетербургъ, 29-го Августа.

Государь Императоръ, пробывъ въ Крейтѣ до 15 чис. Августа, изволимъ отправиться въ Мюнхенъ, для предпріятія оттуда дальнѣйшаго пути, а Государыня Императрица осталась еще на нѣсколько дней въ Крейтѣ.

Ихъ Величества находятся въ вождѣлнномъ здравіи. (Спб. В.)

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Дзиеи 30-ты зeszłego Sierpnia, jako dzień Wysokich Imienin Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANA CESARZEWICZA NASTĘPCY WIELKIEGO XIĄŻĘCIA ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA i Narodzin JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEJ XIĄŻNICZKI OLGII NIKOLAJEWNY, uroczystość był święcony w mieście naszym.

O godzinie 10-tej zrana, Urzędnicy Cywilni, Dworzaniństwo i znakomitsi obywatele, składali powinszowania u zastępującego miejsce Gubernatora Cywilnego, Pana Wileńskiego Vice-Gubernatora, Xięcia *Trubeckiego*.

O godzinie 11-tej zaczęła się Liturgia S. w Cerkwi S. Ducha, w obecności Pana Sprawującego Obowiązek Naczelnika Gubernii, PP. Jenerałów, Urzędników Wojskowych i Cywilnych, znakomitszych Obywateli, i różnego stanu licznie zgromadzonych mieszkańców miasta. Po mszy odprawiane były dziękczynne modły z podniesieniem głosów w prośbach o długie lata dla Jego CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAJJAŚNIEJSZEGO DOMU CESARSKIEGO.

W tymże czasie w Świątyniach innych wyznań odprawiały się dziękczynne modły.

Dnia tego JW. Marszałek Gubernialny, Rzeczywisty Radzca Stanu i Kawaler, Marcinkiewicz-Żaba, dawał obiad dla znakomitszych osób.

Wieczorem miasto całe było oświecone.

Jaśnie Wielmożny P. Minister Narodowego Oświecenia, Rzeczywisty Radzca Tajny Sergiusz Symeonowicz *Uwarow*, dnia 2-go ter. m. powrócił tu z Grodna.

Dnia tegoż raczył powrócić z Grodna Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał Adъutant, Xiąże *Nikołaj Adrzejewicz Dołhorukow*.

Sankt-Petersburg, 29-go Sierpnia.

CESARZ Jego Mość, zabawiwszy w Kreuth do dnia 15-go Sierpnia, raczył wyjechać do Monachium, dla przedsięwzięcia stamtąd dalszej podróży, a CESARZOWA Jej Mość została jeszcze na dni kilka w Kreuth.

NAJJAŚNIEJSI PAŃSTWO znajdując się w pożądanym stanie zdrowia. (G. S. P.)

Высочайшею Грамотою, 19-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира большаго креста 2-й степени*, Королевско-Шведскій и Норвежскій Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ, Баронъ *Пальмстиерна*.
(Русс. Инв.)

— Высочайшею Грамотою, 17-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира 2-й степени*, Военный Начальникъ, Люблинской Губерніи, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Гурко 1-й*.

— Высочайшею Грамотою, 17-го Юля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Владимира 2-й степени*, Военный Начальникъ Сандомирской Губерніи, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Бушенъ 1-й*.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ внесенное отъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ представленіе по дѣлу объ учрежденіи третьяго Россійскаго Страховаго отъ огня Общества, въ Высочайше конфирмованномъ, въ 6-й день минувшаго Юля мѣсяці положили: I) Тайному Совѣтнику Ноинскому, Генераль-Маіору Дубельту, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Кривошапкину, Коллежскому Совѣтнику Серапину и Корнету Булакову, дозволило учредить поманутое Общество на акціяхъ, сообразно правиламъ Устава, Государственнымъ Совѣтомъ разсмотрѣннаго. II) Даровать Обществу сему: въ 1-хъ исключительное со дня утвержденія Общества по 27 Юля 1847 года (т. е. по день окончанія срока дѣйствія привилегій 1-го и 2-го Страховыхъ Обществъ) право застрахованія имущества въ Губерніяхъ: Елисейской, Иркутской, Тобольской и Томской, въ Областяхъ: Армянской, Бессарабской, Блостокской, Кавказской и Якутской; въ Грузіи, землѣ Войска Донскаго и вообще во всѣхъ мѣстахъ Россійской Имперіи, не вошедшихъ въ привилегіи поманутокъ двухъ Обществъ, и во 2-хъ, для поддержанія дѣйствій Общества, который оно обязывается открыть въ теченіи перваго года своего существованія, слѣдующія преимущества: а) Состоящія въ вышеозначенныхъ Губерніяхъ, Областяхъ и мѣстахъ имущества не могутъ отдаваемы быть на страхъ ни первому, ни второму Россійскимъ Страховымъ отъ огня Обществамъ, ни Иностраннымъ Компаніямъ, мимо учреждаемаго нынѣ третьяго Общества, подъ опасеніемъ взысканія съ застрахователя, въ пользу сего Общества, за все время продолжавшагося въ нарушеніе его правъ застрахованія, по 3% со всей застрахованной суммы за каждые 6 мѣсяцовъ. Изъ сего однако изъимуются: во 1-хъ, имущества, до Высочайшаго утвержденія Устава третьяго Общества гдѣ либо застрахованныя; они остаются безпрепятственно въ такомъ застрахованіи впредь до истеченія сего срока, и во 2-хъ, всѣ тѣ имущества или части оныхъ, въ мѣстахъ, настоящимъ Уставомъ объятыхъ, которыхъ третье Общество само не примежъ на свой страхъ и удостовѣрить то выдачею позволительнаго на застрахованіе ихъ въ другихъ учрежденіяхъ свидѣтельства. б) Равнымъ образомъ, если первое и второе Страховыя Общества, въ предоставленныхъ имъ привилегіяхъ ихъ Губерніяхъ и областяхъ, не принявъ къ застрахованію какого либо предмета въ цѣломъ его видѣ, или частію, выдадутъ желающему установленное о семъ свидѣтельство: то третье Общество имѣетъ исключительное право взять тотъ предметъ, или ту часть, на собственный страхъ, съ обязанностію отвѣтствовать, въ случаѣ пожара, соразмѣрно принятой суммѣ, и никто въ такомъ случаѣ не можетъ помимо сего Общества обращаться о застрахованіи къ иностраннымъ компаніямъ, подъ опасеніемъ взысканія вышеозначеннаго штрафа. в) Застрахованныя въ третьемъ Обществѣ недвижимыя имущества дозволяется принимать залогомъ во всѣхъ казенныхъ мѣстахъ по откупамъ, подрядамъ и поставкамъ, а равно по судамъ въ Заемномъ Банкѣ и въ Приказахъ Общественнаго Призрѣнія, если только имущества таковыя, по роду своему, принадлежать къ числу тѣхъ, которыя именно допускаются къ залогомъ по узаконеніямъ объ откупамъ, подрядахъ и поставкахъ и по правиламъ означенныхъ установленій, и съ тѣмъ, что третье Общество обязано, въ сихъ случаяхъ, исполнять въ точности Высочайше утвержденныя 25-го Мая 1836 года и распространенныя въ послѣдствіи и на первое Страховое отъ огня Общество, правила на застрахованіе зданій во второмъ Обществѣ для залогомъ въ Приказахъ Общественнаго Призрѣнія. И г.) Третье Общество освобождается отъ всякаго налога, кромѣ взноса въ пользу казны пошлины за выдаваемые страховые билеты: въ годъ по двадцати пяти копѣекъ, за девять мѣсяцевъ по восемнадцати и три четверти коп., за шесть двѣнадцата съ поло-

— Przez Najwyższy Dyplomata, 19-go Lipca Najtąskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza większego krzyża 2-go stopnia*, Królewsko Szwedzki i Norweskki Nadzwyczajny Poseł i Pełnomocny Minister, Baron *Palmstierna*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 17-go Lipca, Najtąskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza 2-go stopnia*, Wojskowy Naczelnik Gubernii Lubelskiej, liczący się w Armii Jenerał Major *Murko 1-szy*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 17-go Lipca Najtąskawiej mianowany Kawalerem *orderu Św. Włodzimierza 2-go stopnia*, Wojskowy Naczelnik Gubernii Sandomirskiej, liczący się w Armii Jenerał-Major *Buszen 1-szy*.

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy podane przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych przedstawienie wrzeczy o zawiązaniu trzeciego Rossyjskiego Assekuracyjnego od ognia Towarzystwa, w Najwyżej utwierdzonej dnia 6-go zeszłego Czerwca opinii postanowiła: I) Radcy Tajnemu Noinskemu, Jenerał-Majorowi Dubełtowi, Reczywistemu Radcy Stanu Krywoszapkinowi, Radcy Kollegialnemu Serapinowi i Kornetowi Bułakowu, dozwolic zawiązać pomienione Towarzystwo na akcyach, podług prawideł ustawy, przez Radę Państwa rozpatrzonej. II) Darować temu Towarzystwu naprzód wyłączne od dnia utwierdzenia Towarzystwa do 27-go Lipca 1847 roku (to jest do dnia ukończenia terminu obowiązującej mocy przywilejow 1-go i 2-go Towarzystw Assekuracyjnych) prawo assekurowania majątkow w Guberniach: Jenisejskiej, Irkuckiej, Tobolskiej i Tomskiej, w Obwodach: Armeniskim, Bessarabskim, Białostockim, Kaukaskim i Jakutskim; w Gruzi, ziemi Wojska Dońskiego i w ogólnosci we wszystkich miejscach Cesarstwa Rossyjskiego, nieobjętych w przywileju pomienionych dwóch Towarzystw, i powtóre, dla wsparcia działań Towarzystwa, które obowiązane jest rozporządzać je w przeciagu pierwszego roku swego istnienia, prerogatywy następujące: a) Położone w pomienionych wyżej Guberniach, Obwodach i miejscach majątki nie mogą być oddawane na assekuracyę, ani pierwszemu, ani drugiemu, Rossyjskim Assekuracyjnym od ognia Towarzystwom, ani Kompaniom Zagranicznym, oprócz zawiązującemu się teraz trzeciemu Towarzystwu, pod obawą uzyskania od assekuranta, na rzecz tego Towarzystwa, za cały czas trwania neruszenia jego prawa assekuracyi, po 3% od całej summy assekurowanej za każde 6 miesięcy. Od tego jednakże wyjmują się: naprzód, majątki, przed Najwyższym utwierdzeniem Ustawy trzeciego Towarzystwa gdziekolwiek zaassekurowane; zostają one bez przeszkody w takiej assekuracyi do upływu terminu, i powtóre, wszystkie majątki albo ich części, w miejscach, niniejszą ustawą objętych, których trzecie Towarzystwo samo nie przyjmie do swej assekuracyi i zapewni to wydaniem pozwalającego świadectwa assekurować je w innych Towarzystwach. b) Równym sposobem, jeżeli pierwsze i drugie Towarzystwa Assekuracyjne, w oddzielonych im przywilejami Guberniach i Obwodach, nie przyjąwszy do assekuracyi jakiegokolwiek przedmiotu w całym jego składzie, albo częściowicie, wydadzą życzącemu ustanowione na to świadectwo: tedy trzecie Towarzystwo ma wyłączne prawo wziąć ten przedmiot, albo tę część, na własną assekuracyę, z obowiązkiem odpowiedzialności, w przypadku pożaru, stosunkowicie do przyjętej summy i nikt w takim razie nie może mimo tego Towarzystwa udawać się dla assekurowania do kompanij zagranicznych, pod obawą uzyskania wyżej wyrażonego sztrafu. c) Zaassekurowane w trzecim Towarzystwie nieruchome majątki dozwalają się przyjmować na ewikcyę we wszystkich urzędach skarbowych w odkupach, podradach i dostawach, równie też w pożyczkach w Pożyczkowym Banku Państwa i w Urzędach Powszechnego Opatrzienia, jeżeli tylko majątki te, ze swego rodzaju, należą do liczby tych, które mianowicie dopuszczone są do ewikcyi podług ustaw o odkupach, podradach i dostawach, tudzież podług prawideł pomienionych postanowień, z zastrzeżeniem, że trzecie Towarzystwo obowiązane jest w tych zdarzeniach, wypełniać w ścisłości Najwyżej utwierdzone 25 Maja 1836 roku a rozciągnięte następnie i na pierwsze assekuracyjne od ognia Towarzystwo, prawidła na assekurowanie budowli w drugim Towarzystwie dla ewikcyi w Urzędach Powszechnego Opatrzienia, i d) Trzecie Towarzystwo uwalnia się od wszelkiego podatku, oprócz opłacenia na rzecz skarbu poszliny za wydawane bilety assekuracyjne: na rok po dwadzieście pięć kopiejek, za dziewięć miesięcy po osmnaście i trzy czwarte kopiejek, za sześć miesięcy po dwanaście i pół kopiejki, a za trzy miesiące sześć i ćwierć kopiejek assygnacyjnych od tysiąca rubli. (G. S. N. 52-gi.)

виною коп, а за три мѣсяца шести съ четвертью копѣекъ ассигнаціонныхъ съ тысячи рублей. (С. В. N. 52).

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи Санктпетербургскихъ Департаментовъ слушали: во-первыхъ, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Советникомъ и Кавалеромъ Дмитриемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совета, слѣдующаго содержанія: „Государственный Советъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: могутъ ли дѣти лекарскихъ учениковъ быть опредѣляемы въ гражданскую службу? *положилъ*: Опредѣленіе Правительствующаго Сената, въ докладѣ семь изложенное, утвердить. На ономъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество во-слѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совета о правѣ дѣтей лекарскихъ учениковъ вступать въ гражданскую службу, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. За Предсѣдателя Государственнаго Совета *Графъ Литта*. 5 Іюля 1838 года. И во-вторыхъ, справку, по коей оказалось, что опредѣленіе Общаго Собранія Правительствующаго Сената по сему предмету, внесенное на рассмотрѣніе изъ 1 Департамента Сената, на основаніи Свода Законовъ Тома 1 Учрежденій Государственныхъ ст. 471, состояло въ слѣдующемъ: Общее Собраніе Правительствующаго Сената, рассмотрѣвъ вопросъ о томъ: могутъ ли быть опредѣлены въ число канцелярскихъ служителей дѣти старшаго лекарскаго ученика Томила, находить, что по силѣ 64 ст. Продолженія 13 Тома Свода Учрежденій и Уставовъ Врачебныхъ по гражданской части, лекарскіе ученики изъ свободнаго званія считаются въ дѣйствительной службѣ и при умѣніи читать и писать производятся, по выслугѣ въ семь званій извѣстныхъ лѣтъ, въ 14 классъ. Таковыми правомъ службы своей, лекарскіе ученики, на дѣйствительной службѣ состоящіе, до полученія ими оберъ-офицерскаго чина, сравниваются съ правомъ, дарованнымъ приказно-служителямъ, одинаковаго съ ними происхожденія; и какъ по силѣ 5 статьи 5 Тома Свода Законовъ о службѣ гражданской, дозволено дѣтямъ приказно-служителей, чановъ не имѣющихъ, вступать въ гражданскую службу, то Общее Собраніе Правительствующаго Сената признаетъ, что сими же самыми преимуществами могутъ пользоваться и дѣти лекарскихъ учениковъ; а потому, согласно съ заключеніемъ 1-го Департамента Сената полагаетъ: дѣтей, прижитыхъ лекарскими учениками свободнаго состоянія во время нахождения ихъ на службѣ, дозволить опредѣлять въ гражданскую службу съ причисленіемъ ихъ, для выслуги класснаго чина, къ 3 разряду канцелярскихъ служителей и на семь же основаніи дать разрѣшеніе объ опредѣленіи дѣтей старшаго лекарскаго ученика Томила Алексѣя и Илію Томилиныхъ, по изъявленному ими желанію, въ статскую службу. А какъ заключеніе сіе должно будетъ служить дополненіемъ приведенной выше 3 ст. 5 Тома Свода Законовъ о службѣ гражданской, то на приведеніе онаго въ дѣйствіе, испросить Высочайшее соизволеніе поднесеніемъ Государю Императору всеподданнѣйшаго доклада; каковой и былъ поднесенъ. (Op. 11 Августа 1838 г.)

— Въ Мартѣ сего года, во время сильной бури, шкиперъ Русскаго купеческаго судна *Ксенофонтъ*, Кузьма Захаровъ, на пути изъ Таганрога въ Ливорно, въ 20 миляхъ отъ Сиракузъ, спасъ съ чрезвычайными усиліями, двухъ Неаполитанскихъ подданныхъ, находившихся въ рыбацкой лодкѣ, которой ежеминутно грозила опасность сдѣлаться жертвою яростныхъ волнъ.

За сей великодушный подвигъ Неаполитанскій Король повелѣлъ выдать шкиперу Захарову въ награду сто дукатовъ и выбить для него особую медаль.

Липава, 14-го Августа.

Уже нѣсколько лѣтъ, хлѣбная торговля здѣсь оставалась безуспѣшною, ибо за границею были, по большей части, хорошіе урожаи; при томъ высокія привозныя пошлины въ Голландіи, куда сбывался отсюда хлѣбъ наиболѣе, разстроили здѣшнюю торговлю. Однако накопившіеся тамъ запасы мало по малу истощались и возникла надежда, что туда опять потребуется нашъ хлѣбъ; къ сему ожиданію присоединился еще недостатокъ хлѣба въ Швеціи. Сія обстоятельства побудили дѣлать здѣсь закупки его зимою. Столь благоприятныя виды оправдались на дѣлѣ. Собранныя здѣсь запасы болѣею частью уже отправлены. — Нынѣ, изъ разныхъ заграничныхъ мѣстъ слышны жалобы о вредѣ, причиненномъ хлѣбу постоянною дождливою погодою; въ слѣдствіе чего цѣны вездѣ воз-

— Рządzący Senat, na Ogólnémъ Zebraniu S. Petersburgskichъ Departamentówъ слушали: naprzód, przełożonej przez Pana Ministrа Sprawiedliwosci, Radzcę Tajnego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do nalezytego wypelnienia, Najwyzej utwierdzonej Opinii Rady Państwa brzmienia następującego: „Rada Państwa, na Połączonychъ Departamentachъ Praw i Ekonomii i na Powszechnémъ Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszychъ trzechъ Departamentówъ Rządzącego Senatu w rzeczy zapytania: czy mogą dzieci uczniów lekarskichъ bycъ назначanemi do służby cywilnej? *postanowila*: Postanowienie Rządzącego Senatu, w przełożeniu témъ opisane, utwierdzić. Na tej Opinii napisano: Jego Cesarzka Mość nastala Opinią na Powszechnémъ Zebraniu Rady Państwa o prawie dzieci uczniów lekarskichъ wchodzenia do służby cywilnej, Najwyzej utwierdzić raczył i rozkazał wypelnić. Za Prezydenta Rady Państwa *Hrabia Litta*. 5-go Lipca 1838 roku.“ I powtóre, sprawy, z której okazało się, że postanowienie Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu w tej rzeczy, wniesione na rozpatrzenie z 1-go Departamentu Senatu, na osnovie Połączenia Praw Tomu 1-go Urządzeń Państwa artykułu 471, zawieralo się w tém, co następuje: Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, rozpatrzywszy zapytanie o tém: czy mogą bycъ назначone do liczby kancelaryjnychъ służącychъ dzieci starszego ucznia lekarskiego Tomilina, znajduje, że na mocy 64-go artykułu Dalszego Ciągu 15-go Tomu Połączenia Urządzeń i Ustaw Medycznychъ w wydziale cywilnymъ, uczniowie lekarscy wolnego stanu uważają się na służbie rzeczywistej i jeżeli umieją czytać i pisać podnoszą się, po wysłużeniu w témъ nazwanymъ latъ pewnychъ, do 14-jej klasy. Przez to prawo swojej służby, uczniowie lekarscy, w rzeczywistej służbie zostający, do otrzymania przezъ nichъ rangi ober-oficerskiej, porównują się z prawem, darowanémъ kancelaryjnymъ służącymъ, jednego zъ nimi pochodzenia; i ponieważ na mocy 5-go artykułu 3 Tomu Połączenia Praw o służbie cywilnej, dozwolono dzieciomъ w kancelaryi służącychъ, przezъ Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu przyznaje, że teje samej prerogatywy mogą używać i dzieci uczniów lekarskichъ; a zatemъ, zgodnie z wnioskiemъ 1-go Departamentu Senatu mniema: dzieci, spłodzone przezъ uczniów lekarskichъ wolnego stanu, w czasie znajdowania się ichъ na służbie, dozwolecъ назначacъ do służby cywilnej z przytaczaniemъ ichъ, dla wysłużenia rangi klassycznej, do 3 rzędu kancelaryjnychъ służącychъ i na teje osnovie dacъ rozstrzygnięcie o назначeniu dzieci starszego ucznia Lekarskiego Tomilina Aleksego i Eliasza Tomilina, podługъ oświadczonego przezъ nichъ życzenia, do służby cywilnej. A że wniosekъ tenъ ma służyćъ za dopełnienie przytoczonego wyżej 5-go artykułu 3 Tomu Połączenia Praw o służbie Cywilnej, przeto na przyprawadzenia jego do skutku, wyjednacъ Najwyższe zezwolenie przezъ podanie Cesarzowi Jego Mości najuniższego przełożenia; które też było podane. (Op. 11-go Sierpnia).

— W Marcu roku terażniejszego, w czasie wielkiej burzy, szyper Rossyjskiego okrętu Kupiecki-go *Ksenofontъ* Kuźma Zacharow, na drodze zъ Таганрогу do Ливорны o 20 mil od Syrakuz, uratował zъ nadzwyczajną usilnością dwóchъ Neapolitańskichъ poddanychъ, znajdującychъ się na łodzi rybackiej, której co momentъ groziło niebezpieczeństwo stania się ofiarą wъ zburzonychъ wałachъ.

Za ten czynъ wielkoduszny Królъ Neapolitański rozkazałъ wydać szyprowi Zacharowu wъ nagrodę sto dukatówъ i wybić dlań osobny medal.

Lipawa, 14-go Sierpnia.

Od kilku już latъ, handel zbożowy był tu niepomysłny, gdyż za granicą po większej części dobre były urodzaje; przytémъ wysokie cło przywozowe wъ Holandyi dokąd najwięcej wysyłano ztądъ zboża, zrujnowało handel tutejszy. Jednakże zebrane tamъ zapasy zostały powoli wyczerpane i jest nadzieja, że tamъ znowu będzie potrzeba naszego zboża; do tego oczekiwania przytęczyłъ się jeszcze niedostatekъ zboża wъ Szwecyi. Okoliczności te stały się pobudką, że przeszłej zimy zakupowano tu zboże. Takъ pożądane widoki sprawdzily się wъ samej rzeczy. Zebrane tu zapasy po większej części już wysłano. — Teraz zъ różnychъ miejscъ zagranicznychъ dają się słyszeć uzalania na nieustanne deszcze, które wiele zboża zaszkodziły; skutkiemъ tego ceny wszędy się podniosły. Należy wnosić, że zagraniczni udadzą się po zbo-

выселись. Должно полагать, что иностранцы обратятся за хлѣбомъ въ наши порты, ибо въ Пруссіи опасаются также, что будетъ неурожай. (К. Г.)

— *Архангельскъ, 4-го Августа.*—28-го Іюня прибылъ въ здѣшнюю купеческую гавань военный 18 пушечный Королевско-Норвежскій бригъ *Фридрихсвернъ*, подъ начальствомъ Капитана-Лейтенанта Копу. Плаваніе брига имѣеть цѣлью практическія упражненія воспитанниковъ Морскаго Корпуса. Бригъ вышелъ въ море изъ Христіаніи 6-го Мая.—Въ соборъ, особенное вниманіе офицеровъ обратилъ на себя крестъ, поставленный некогда Петромъ Великимъ въ Унскоѣ Губѣ,—скромный памятникъ одного изъ тѣхъ рѣшительныхъ событій, которыя могли бы на цѣлыя столѣтія удалить возрожденіе нашего отечества. Всемъ извѣстно о путешествіи Петра Великаго въ Соловецкій Монастырь. Вѣтеръ огибавшій и, казалось, хотѣлъ положить конецъ начинаніямъ гениа. Легкая ладья безнадежно носилась по волнамъ, и каждую минуту готова была разбиться о камни. Всѣ потеряли мужество; кромѣ Петра и кормщика. Его слова; „Иди на свое мѣсто, и лучше умѣй править судномъ”, которыя онъ сказалъ Петру въ рѣшительную минуту, когда Государь хотѣлъ взять руль, поправились Великому Царю; ладья, руководимая искуснымъ кормщикомъ, пристала наконецъ къ берегу. Петръ наградиль смѣлаго крестьянина, и поставилъ въ память своего спасенія крестъ. Этотъ самый крестъ нынѣ хранится въ соборѣ. Онъ перенесенъ туда по распоряженію начальства, которое трудъ Великаго Петра, какъ драгоценный залогъ для Архангельскихъ жителей, хотѣло сохранить отъ разрушенія. 5-го числа бригъ снялся съ якоря и, при попутномъ вѣтрѣ, отправился въ обратный путь.

(О. Г. Ц. П.)

Одесса, 13-го Августа.

Г. Новороссійскій и Бессарабскій Генералъ-Губернаторъ, Графъ М. С. *Воронцовъ*, получилъ Высочайшее соизволеніе на отъѣздъ въ отпускъ за границу. Пятнадцать лѣтъ управленія, всегда благотѣльнаго и истинно-отеческаго, такъ сроднили нашъ край съ его начальникомъ, что отсутствіе Графа Михаила Семеновича, хотя и временное, кажется намъ горестною разлукою. Въ послѣдній объѣздъ свой по Новороссійскимъ Губерніямъ, Его Сіятельство вездѣ могъ убѣдиться въ общей, искренней и нелицемѣрной къ нему привязанности.

Городъ Одесса, главный центръ дѣятельности Графа М. С. *Воронцова*, живой памятникъ просвѣщеннаго его Управленія, немогъ проститься съ нимъ, не выразивши ему глубокой признательности за все сдѣланное имъ для его блага и не высказавши ему усерднаго желанія: скоро увидѣть его опять въ своихъ стѣнахъ. Коммерческое сословіе Одессы приняло на себя долгъ быть истолкователемъ чувствованій всѣхъ своихъ согражданъ и пригласило Графа Михаила Семеновича на прощальный обѣдъ 9-го Августа.

За обѣдомъ провозглашенъ былъ съ восторгомъ первый тостъ за здравіе Государя Императора; а потомъ предложенъ тостъ „за здравіе Графа М. С. *Воронцова* и за счастливое его путешествіе”—на который онъ выразился въ слѣдующихъ словахъ:

„Господа! трудно мнѣ найти слова, которыя бы въ полной мѣрѣ могли выразить все, что я чувствую. Все, что я здѣсь вижу, и все, что я здѣсь слышу, наполняетъ сердце мое истинною къ вамъ благодарностію и признательностію. Расположеніе всѣхъ сословій Г. Одессы давно уже мнѣ извѣстно; оно давно во всемъ мнѣ помогало, и ежели когда-либо ямогъ сдѣлать что-либо полезнаго для города, то это было именно отъ того, что отъ всѣхъ, вездѣ и во всемъ получалъ я помощь и содѣйствіе. Но, Господа! вы знаете что если есть наслажденіе и истинное удовольствіе въ томъ, чтобы видѣть общіе во всемъ успѣхи и, по долгу моему, иногда содѣйствовать имъ, то съ мѣстомъ, мною занимаемымъ, сопряжены немалые труды и требуются силы и моральныя и физическія. На исходѣ 6-го дѣсятка лѣтъ моихъ и послѣ 37 лѣтъ службы, почти всегда дѣятельной и часто весьма трудной, силы во мнѣ не могли не ослабѣть. Я чувствую, что часто не могу дѣлать того, что прежде мнѣ было возможно. Мнѣ нуженъ покой, или, по крайней-мѣрѣ, отдыхъ. Поэтой причинѣ и по некоторымъ семейнымъ обстоятельствамъ, я долженъ былъ просить у Государя Императора отпуска за границу и получилъ сныи. Но отъѣзжая отсюда, господа, я немогу имѣть въ виду слишкомъ долговременную разлуку съ вами и съ здѣшнимъ краемъ. Съ другой стороны, я слишкомъ много получилъ отъ Всемилостивѣйшаго нашего Государя благодарній, слишкомъ много знаковь довѣрія, превышающаго мои заслуги, чтобы считать себя въ правѣ отказать отъ дальнѣйшаго здѣсь

же до нашихъ портовъ, гдѣ и въ Пруссіяхъ лѣкаютъ сія неуродзая. (Г. Н.)

— *Z Archangielska, 4 (16) Sierpnia.* Dnia 28 Czerwca (10 Lipca) zawinął do tutejszej przystani Królewsko-Norweskki, 18 działowy bryg Fridrichswern, pod dowództwem Kapitana-Lejtnanta Kopou. Celem żeglugi tego brygu są ćwiczenia praktyczne uczniów Korpusu Morskiego. Wyłynął on z Chrystynii dnia 6 (18) Maja — W tutejszej cerkwi katedralnej, szczególną oficerów brygu ścignął na siebie uwagę, krzyż, niedługo przez Piotra Wielkiego w zatoce Unskiej wystawiony, — skromny pomnik jednej z owych chwil stanowczych, które o całe wieki mogły być opóźnić odrodzenie się naszej ojczyzny. Wszyscy wiedzą o podróży Piotra Wielkiego do Solowieckiego monasteru. Wiatr dął ze wschodnią i zdawało się, że chciał położyć koniec pierwszym dziełom gieniuszu. Lekka łódka bez nadziei ocalenia unosiła się na bałwanach, i co chwila bliską była rozbicia się o skały. Wszyscy stracili odwagę, oprócz Piotra i Sternika. — Słowa tego ostatniego: „Idź na swoje miejsce, ja lepiej umiem stakiem kierować”, — które wyrzekł do Piotra w stanowczej chwili kiedy Monarcha chciał ująć rudel, podobaly się Wielkiemu Monarsze; łódka, przez wprawne go kierowana sternika, przybiła nareszcie do brzegu. Piotr wynagrodził świątego wieśniaka, i na pamiątkę ocalenia swego krzyż wystawił. Ten sam krzyż zachowuje się teraz w kościele, dożąd przeniesiony został z rozporządzenia zwierzchności, która dzieło Wielkiego Piotra, jako drogi zakład dla mieszkańców Archangielska, chciała od zniszczenia ocalić. Dnia 5-go b. m. bryg podniósł kotwicę i przy pomyślnym wietrze, napowrót odplynął.

Odessa, 13 go Sierpnia.

Noworossyjski i Bessarabski Jenerał-Gubernator, J. W. Hrabia *Woroncow*, otrzymał z Najwyższego Jego Cesarzkiej Mości zezwolenia urlop za granicę. Piętnaście lat zarządu, ciągle dobroczynnego i prawdziwie ojcowskiego, tak skojarzyły kraj nasz z jego zwierzchnikiem, że oddalenie się tegoż, chociaż tymczasowe, zdaje się nam bydź boleśnym rozłączeniem. W ciągu ostatniego zwiedzania Noworossyjskich Gubernij, Hrabia miał sposobność wszędzie się przekonać o powszechnym, szczerem i nieobludnym ku niemu przywiązaniu.

Miasto Odessa, jako ųródkowy punkt czynności Hrabiego *Woroncowa*, żywy pomnik światłego zarządu jego, nie mogło pożegnać się z nim, bez wyrażenia mu najczulszej wdzięczności za to wszystko, co zdziałał dla jego dobra, i bez wynurzenia mu serdecznego życzenia: aby wkrótce oglądało go nanowo w murach swoich. Zgromadzenie kupców Odeskich przyjęło na siebie obowiązek bydź tłumaczem uczuć wszystkich obywateli miasta, i zaprosiło Hrabiego *Woroncowa* na obiad pożegnalny, w dniu 9 Sierpnia.

W czasie obiadu spełniony był naprzd z zapałem toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana, a następnie za zdrowie i pomyślność podróży Hr. *Woroncowa*, na co tenże odpowiedział w wyrazach następujących:

„Panowie! trudno mi znaleźć wyrazy, któreby dokładnie oddały to, co czuję. Wszystko, co tu widzę, i wszystko, co tu słyżę, napełnia serce moje prawdziwą dla was wdzięcznością i dziękczynieniem. Dobrze chęci wszystkich obywateli miasta Odessy już od dawna są mi znane; od dawna wspierały wszelkie moje usiłowania, i jeżeli mogłem kiedy uczynić cokolwiek pożytecznego dla miasta, to właśnie pochodziło ztąd, że wszyscy, wszędzie i w każdym razie nieśli mi pomoc i współdziałanie. Lecz wiadomo wam, Panowie! że obok rozkoszy i prawdziwego ukontentowania, jakie mam, widząc wszędzie ogólne postępy, do których niekiedy z obowiązku mego przyczyniałem się, z urzędowaniem mojem połączone są niemałe zatrudnienia, wymagające sił tak moralnych jako i fizycznych. Przy końcu szóstego dziesiątka lat moich i po 37-miu latach służby, prawie ciągle czynnej i częstokroć nader trudniejszej, siły moje osłabnąć musiały. Czuję, iż często nie mogę wydołać temu, co dawniej było dla mnie łatwem. Potrzebny mi jest spoczynek, albo przynajmniej wytchnienie. Z tej przyczyny, oraz z powodu niektórych familijnych pobudek, zmuszony byłem prosić Najjaśniejszego Pana o urlop za granicę, jakoż otrzymałem takowy. Lecz odjeżdżając od was, Panowie, nie mam na względzie zbyt długiego rozłączenia się z wami i z tym krajem. Z drugiej zaś strony, za nadto wiele doznałem od Najlaskawszego naszego Monarchy dobrodziejstw, za nadto wiele dowodów zaufania, przewyższającego zasługi moje, abym sądził mieć prawo do uchylenia się od dalszej w tém miejscu służby, jeżeli to zgadzać się będzie z Jego Najwyższą wolą, i jeżeli

служенія, ежели на то будетъ Высочайшая воля, и если, послѣ отдыха, здравье мое то позволить. Въ такомъ случаѣ, я поспѣшу къ вамъ и буду опять готовъ вмѣстѣ съ вами служить и стараться о всемъ томъ, что можетъ быть для васъ полезно. Во всякомъ случаѣ, въ покоѣ, или на службѣ, вблизи или вдали чувства мои всегда пребудутъ съ вами. Я молю Всевышняго, чтобы въ отсутствіи я слышалъ объ васъ все хорошее все счастливое; а при возвращеніи надѣюсь найти васъ всѣхъ здоровыми, а дѣла города и края во всемъ успѣшными. Господа! благоденствіе города Одессы, благоденствіе и здоровье купечества и всѣхъ жителей Одессы." (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Германія.

Мюнхенъ, 28-го Августа.

Его Величество Императоръ Всероссійскій сегодня въ 4 часа утра сюда прибылъ и опять оставовился у Русскаго Посланника. Около 10 час. Его Величество принималъ посѣщеніе Короля и потомъ вмѣстѣ изволилъ осматривать нѣкоторыя достопримѣчательности, которыхъ не могъ посѣтить въ прежній проездъ свой по недостатку времени. Монархи также посѣщали мастерскія нѣкоторыхъ художниковъ. Въ 4 часа былъ семейственный обѣдъ въ Нимфенбургѣ. Въ Фридрихсгафенъ Императоръ отправляется завтра утромъ; нѣкоторые полагаютъ, что сегодня ночью. — Завтра здѣшніе полки выходятъ въ лагерь при Аугсбургѣ.

— Король пожаловалъ Генералъ - Адъютанту Гр. Орлову орденъ Св. Губерта, Генералъ - Адъютанту Гр. Адлербергу и Г-ну Северину, орденъ гражданскій заслуги большаго креста, а Флигель-Адъютанту Князю Вреде, командорскій крестъ ордена Св. Махана.

— Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій пожаловалъ Баварскому посланнику при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Графу Лерхенфельду-Кефервингу, орденъ Св. Анны 1 класса съ брилліантами.

31-го Августа.

По извѣстіямъ изъ Шлирзе, вчера прибылъ туда Оберъ-Гофмейстеръ Ея Велич. вдовствующей Королевы, Гр. Иршъ, чтобы сдѣлать приготовленія на сегодняшній день, для принятія Ея Величества Императрицы Всероссійской и Ихъ Королев. Велич. Короля и Королевы. Къ сожалѣнію погода самая дурная; дождь идетъ проливной.

Аугсбургъ, 1-го Сентября.

Всѣ назначенные въ лагерь полка собрались вчера въ городъ и въ окрестностяхъ города въ разстояніи на нѣсколько часовъ. Аугсбургъ, коего число жителей почти внезапно удвоилось, вмѣщаетъ въ своихъ стѣнахъ гостей изъ близкихъ и дальнихъ странъ. Король прибылъ вчера въ 8½ час. вечера, среди радостныхъ привѣтствованій народа, сопровождавшаго Короля при громкихъ восклицаніяхъ отъ воротъ до дворца. Его Величество Императоръ, котораго изъ Фридрихсгафена вечеромъ ожидали, прибылъ въ 2 часа по полудни и потомъ нѣсколько разъ показывался на улицахъ въ экипажѣ и пѣшкомъ. Гостинница, въ которой остановился Государь, была безпрестанно окружена народомъ ожидавшимъ минуты, когда явится Монархъ или пѣшкомъ или въ простомъ двухмѣстномъ экипажѣ безъ прислуги. Изъ Сіательнѣйшихъ особъ прибыли Наслѣдній Великій Герцогъ Гессенскій, Герцогъ Максъ Лейхтенбергскій а также Принцъ Саксенъ - Алтенбургскій. Сегодня предъ полуднемъ собралось войско на поляхъ противу - лежащихъ лагерю, переходило предъ Ихъ Величествами, и опять заняло лагерь. Завтра (въ воскресенье) будетъ совершенно тамъ же большое полевое молебствіе.

Франкфуртъ н. М. 2 Сентября.

Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Наслѣдника Всероссійскаго 7 ч. ожидаютъ сюда изъ Эмса. (A.P.S.Z.)

Пруссія.

Познань, 26-го Августа.

Бренныя останки фамиліи Князей Радзивилловъ, опочивали до сего времени въ часовнѣ при здѣшней кафедральной церкви. Между тѣмъ, въ любимомъ мѣстопребываніи Князей сихъ въ мѣстечкѣ Антонинѣ сооружали каплицу съ подземнымъ склепомъ, для помѣщенія почившихъ членовъ этой фамиліи. По окончаніи строенія, приступили сегодня къ перевезенію туда тѣлъ изъ прежней гробницы Князей. Послѣ Богослуженія за упокой душъ ихъ, поставлены были на колесницу, запряженную въ 6 почтовыхъ лошадей, гробы покойнаго Князя намѣстника и внука его Князья Марія. На гробахъ сихъ лежалъ голубой бархатной покровъ съ красными каймами шитыми серебромъ. На четырехъ углахъ покрова выши-

ли, по вытchnieniu, здравіе мое tego dozwoli. W takim razie popieszę do was, będą znowu gotów razem z wami służyć i starać się o to wszystko, co może dla was być z użytkiem. W każdym razie, czy to w spoczynku, czy to w dalszej służbie, w bliskości lub w oddaleniu, uczucia moje zawsze wam towarzyszyć będą. Błagam Wszehmocnego, abym w ciągu nieobecności słyszał o was wszystko dobre, wszystko pomyślne; za powrotem spodziewam się zastać was wszystkich w dobrém zdrowiu, a sprawy miasta i kraju w pożądanym stanie. Panowie! za pomyślność miasta Odessy, za pomyślność i zdrowie zgromadzenia kupców i wszystkich mieszkańców Odessy." (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Нѣмцы.

Monachium, 28-go Sierpnia.

ЦЕСАРЪ ЕГО МОЩЬ РОССЫЙСКІЙ, dzisiaj rano po 4-tej przybył tu i znowu stanął u Pošta Rossyjskiego. Około godz. 10-tej przyjmował z odwiedzeniem Króla Jmci, a potem w jego towarzystwie zwiedzał rozmaite osobliwości, do których obejrzenia przy pierwszym tu pobycie zabrakło czasu. Monarchowie zwiedzali także niektóre warsztaty kunsztmistrzów. O godz. 4 był obiad familijny w Nymphenburgu. Odjazd CESARZA do Friedrichshafen nastąpić ma jutro rano, a niektórzy rozumieją, że dzisiaj w nocy. — Jutro wojska tutejsze wychodzą do obozu pod Auszpurgiem.

— Król ozdobił Hr. Orłów orderem Sw. Huberta, Hr. Adlerberg i P. Severin wielkim krzyżem orderu Zasługi Cywilnej, a Fligel-Adjutanta Xięcia Wrede krzyżem komandorskim orderu Sw. Michała.

— NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Jmć ROSSYJSKI raczył Pošta Bawarskiego przy dworze Rossyjskim, Hr. Lerchensfeld-Köfering, ozdobić orderem Sw. Anny 1-szej klasy z brylantami.

Dnia 31.

Podług wiadomości z Schliersee, wczora wielki mistrz dworu Królowej wdowy, Hrabia Irsch, tam przybył, dla uczynienia przygotowań na dzień dzisiejszy do przyjęcia CESARZOWEJ JEJ MOŚCI ROSSYJSKIEJ i Ich Królewskich MOŚCI. Nanieszczęście pogoda była bardzo nieprzyjemna; deszcz lał potokiem.

Auszpurg, 1 Września.

Wszystkie przeznaczone do obozu półki od dnia wczorajszego zgromadziły się w mieście i w okolicach na kilka godzin w odległości. Auszpurg, którego liczba mieszkańców teraz prawie się podwoiła, mieści w murach swoich z blizkich i dalekich stron przybyłych gości. Król przybył wczora wieczorem opół do 9, radośnie witany od mnóstwa ludu, który z okrzykami przeprowadzał od bramy do rezydencyi. Cesarz Jego Mości Rossyjski, który w powrocie z Friedrichshafen dopiero wieczorem był oczekiwany, przybył o godz. 2 po południu, i potem kilka razy widziany był na ulicach w pojeździe i pieszo. Hotel, w którym stanął CESARZ był ciągle otoczony ludem, wyglądającym chwili, kiedy Monarcha ukaże się pieszo lub w prostym parokonnym pojeździe, bez służby. Z Xiążąt przybyli dalej Dziedziczny Wielki Xiążę Hesski, Xiążę Maxymilian Leuchtenberski, a także Xiążę Sasko-Altenburski. Dzisiaj przed południem całe wojsko zgromadziło się na polach, leżących przeciwno obozu, przeciągały przed Najjaśniejszymi Osobami i potem znowu powróciły do obozu. Jutro (w niedzielę) odprawiane będzie w obozie wielkie nabożeństwo polowe.

Frankfort, n. M. 2 Września.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻE NASTĘPCA ROSSYJSKI, d. 7 z Ems tu jest oczekiwany. (A.P.S.Z.)

Prussja.

Poznań, 26 Sierpnia.

Zwłoki rodziny Xiążąt Radziwiłłów, spoczywały dotychczas w kaplicy przy tutejszej katedrze; tymczasem budowano w Antoninie, ulubionem siedlisku Xiążąt, kaplicę grobową, przeznaczoną na wieczny ich ciałospoczynek. Zaledwie budowa ukończoną została, przystąpiono do przewiezienia zwłok w dniu dzisiejszym. Po żłobnym nabożeństwie wyruszył orszak. Na karawanie paradnym, ciągnionym przez sześć siwych koni pocztowych, spoczywały dwie tramny, Xięcia Namiestnika i jego wnuczki Xiężniczki Maryi, okryte oślanem niebieskim axamitnym, otoczonym burtami czerwonymi ze srebrem; po czterech rogach całanu, wyszyte były złotem ordery Xięcia, a na środku herb Radziwiłłów z mitrą. Następne dwa karawany również sześciokonne,

ты были золотомъ ордена Князя, а на среднѣмъ онаго гербъ Радзивилловъ съ Княжескою митрою. Вслѣдъ за симъ ѣхали двѣ колесницы, запряженныя также каждая въ 6 лошадей, на коняхъ находились гробы съ тѣлами Князя Владислава, Княгини Елены, Князя Фердинанда и Княжны Елисаветы. За послѣднею колесницею шествовали военные и гражданскіе чиновники, жители цѣлаго города и ѣхалъ длинный рядъ экипажей. 29 числа будутъ похороны въ Антоніи; въ этотъ же день привезутъ также бранные останки Принцессы Луизы Прусской, бывшей супруги Князя намѣстника, умершей въ Рубергъ. Изъ этой, столь многочисленной отрасли Князей Радзивилловъ, остаются въ живыхъ, только Князя Вильгельмъ и Богуславъ и Княжна Вада, супруга Князя Чарторыскаго. (О.Г.Ц.П.)

Франція.

Парижъ, 28-го Августа.

Въ 2 часа по полудни, Король отправился изъ Тюильери въ церковь Пр. Богородицы (Nôtre-Dame) для присутствованія при торжественномъ молебствіи. Выѣздъ Короля возвѣщенъ пушечными выстрѣлами. Впереди ѣхалъ эскадронъ муниципальной гвардіи; потомъ слѣдовали офицеры Парижскаго гарнизона, одинъ эскадронъ гусаровъ, шесть взводовъ національной гвардіи, Генеральный Штабъ, подъ предводительствомъ Генерала Пажоль. За Королев. экипажемъ въ восьми каретахъ слѣдовали Принцы, Инфантъ Донъ-Францискъ де Паула, Королев. Адьютанты и проч. Заклучали шествіе конная національная гвардія, драгуны и муниципальная гвардія. Въ 2½ час. происходила церемонія и собравіе возвратилось въ замокъ. — Уже утромъ площадь предъ церковію наполнена была народомъ, однако никого не пропускали; главныя ворота были отперты, такъ, что можно было видѣть внутри украшенную церковь. Ворота украшены были Королев. коврами, на которыхъ находились еще лиліи и гербъ Людвига XVIII. Лавки внутри были выбиты матерією порфирнаго цвѣта, и украшены трехцвѣтными хоругвями. На башняхъ, въ окрестныхъ галереяхъ блистали Французскія знамена съ надписью: „Да здравствуетъ Король! Герцогъ Орлеанскій! Графъ Парижскій!“ — Герцогиня Орлеанская вчера вечеромъ имѣла небольшую лихорадку. Принцъ здоровъ. — Завтра опять будутъ происходить публичныя увеселенія.

— Король по случаю рожденія внука, всѣмъ солдатамъ и унтеръ-офицерамъ арміи и флота, велѣлъ выдать изъ собственной кассы чрезвычайное двухдневное жалованье.

— Въ Парижѣ получена Папская булла на счетъ учрежденія Епископства въ Алжирѣ. Назначенный въ сію должность Аббатъ Дюпюшъ, немедленно приглашенъ изъ Бордо въ Парижъ.

— Изъ Луцерна отъ 24 Августа увѣдомляютъ, что Герцогъ Монтебелло узнавъ объ отказномъ постановленіи Турговскаго Великаго Совѣта, требовалъ своихъ паспортовъ.

— При публичной продажѣ книгъ въ Антверпенѣ, консерваторъ довольно богатой любопытными рукописями библіотеки въ Руэнѣ, приобрѣлъ за 900 фр. драгоценную рукопись въ которой описанъ въѣздъ Короля Генрика II и Екатерины Медичисъ въ Руэнъ 27-го Сентября 1550. Рукопись украшена отличными миниатюрными картинами, подробно представляющими въѣздъ и Королев. свиту. Все очень хорошо сохранилось.

— Слышно, что Гр. Аппони не выѣдетъ на коронацію своего Государя въ Медіоленъ, такъ какъ Австрійскій кабинетъ призналъ прличнымъ, чтобы при нынѣшнихъ важныхъ обстоятельствахъ не удалась вмѣстѣ оба посланники изъ Парижа и Лондона.

30-го Августа.

Бюлетень отъ 28 Августа въ 9 час. утра увѣдомляетъ, что Герцогиня Орлеанская провела неспокойную ночь; лихорадка продолжается. Молодой Принцъ совсѣмъ здоровъ.

— Баронъ Мейендорфъ изъ Русскаго Посольства, сегодня утромъ послѣднѣе отправился въ Эмсъ, куда, какъ слышно приглашенъ депешей отъ своего Императора.

— *Journal des Debats* увѣдомляетъ: „Кажется, къ сожалѣнію, полученное по телеграфу извѣстіе, будто Морелла взята войсками Королевы, неподтверждается. По донесеніямъ *Novicio*, журнала выходящаго въ Сарагоссѣ, Генераль Ораа самъ отъ 18-го Августа изъ своей главной квартиры при Мореллѣ увѣдомилъ, что онъ послѣ двухъ отраженныхъ приступовъ къ пролomu, при недостаткѣ военныхъ припасовъ и при неисправности въ довозѣ, былъ принужденъ отступить отъ осады.“

mieścicy na sobie ciała Xięcia Władysława, Xiężnej Heleny, tudzież Xięcia Ferdynanda i Xiężniczki Elizy. Za karawanem ostatnim postępowali urzędnicy wojskowi i cywilni, przytém ludność całego miasta, tudzież długi szereg pojazdów. W dniu 29 odbędzie się pogrzeb w Antoninie; w tymże samym dniu nadejdą tamże zwłoki Xiężnej Ludwiki Pruskiej, małżonki Xięcia Namiestnika, zmarłej w Rubberg.

Z tego, niedawno tak liczego szczerpu Xiążęcego domu, pozostali Xiążęta: Wilhelm i Bogusław, tudzież Xiężniczka Wanda, posłubiona Xięciu Czartoryskiemu. (G.R.K.P.)

Франція.

Парижъ, 28-го Августа.

O trzech kwadransach na 2 z południa Król udał się z Tuilleryów do kościoła Nôtre-Dame, dla znajdowania się na Te Deum. W chwili wyjazdu Króla wystrzelono z dział. Szwadron gwardyi municypalnej jechał przed orszakiem; potem postępowali oficerowie Paryżkiej załogi, jeden szwadron huzarów, sześć plutonów konnej gwardyi narodowej, sztab Główny, mając na czele Jenerała Pajol. Za pojazdem Królewskim, jechali w ośmiu karetach Xiążęta, Infant Don Franciszek de Paula, Adjutanci Królewscy i inni. Zamykali orszak, konna gwardya narodowa, dragoni i gwardya municypalna. O pół do 3 skończyła się ceremonia i orszak powrócił do zamku. — Już od samego rana plac przed kościołem do ścisku był napełniony ludem, jednak nikogo niewpuszczono; główne drzwi były otwarte, tak, że widzieć można było ubranie kościoła. Drzwi same wybite były kobiercami meblu korony, na których zachowano jeszcze Lilie i herb Ludwika XVIII. Ławki wewnątrz obite były materią karmazynową i ozdobione trójkolorowemi chorągiewkami. Na wieżach w miejscu, gdzie otaczają galerye, świeciły się sztandary francuzkie z napisem: „Niech żyje Król! Xiąże Orleański! Hrabia Paryżki!“ — Xiężna Orleańska wczora wieczorem miała lekką gorączkę. Nowonarodzony zdrow zupełnie. — Jutro znowu się odbywać będą zabawy publiczne.

— Król, z okoliczności narodzenia się wnuka, wszystkim żołnierzom i podoficerom armii i marynarki, wydał kazal ze swojej szkatuły dwódniowy żołd nadzwyczajny.

— W Paryżu otrzymano bullę papieżką względem ustanowienia Biskupstwa w Algierze. Przeznaczony do tego obowiązku Abbé Dupuch, wezwany niezwłocznie z Bordeaux do Paryża.

— Z Lucerny pod 24 Sierpnia dowiadujemy się, że Xiąże Montebello, na pierwszą wiadomość o odmowném postanowieniu Wielkiej Rady Kantonu Turgowii, zażądał swoich pasportów.

— Podczas publicznej przedaży ksiąg w Antwerpii konserwator dość zamożnej w interessowne rękopisma biblioteki mieskiej w Rouen, nabył za 900 fr. kosztowny rękopis, w którym opisany jest wjazd Króla Henryka II i Katarzyny de Medicis do Rouen 27 Września 1550. Rękopis ten ozdobiony jest dziesięcią bardzo pięknymi obrazami w miniaturze, wystawującymi szczegółowie wjazd i orszak Królewski. Wszystko jest bardzo dobrze zachowane.

— Słychać, że Hr. Appony, nie pojedzie na koronacyę swego Monarchy do Medyolanu: gabinet bowiem austryacki uznał rzeczą słuszną, aby pośród ważnych okoliczności tegoczesowych, nie oddalali się z Londynu i Paryża, obadwa postowie razem.

Dnia 30.

Biuletyn z 28 Sierpnia o godz. 9 rano donosi, że Xiężna Orleańska miała nieco niepokojną; gorączka nie ustawała. Młody Xiąże jest zdrow zupełnie.

— Baron Mayendorf od Poselstwa Rossyjskiego dzisiaj rano śpiesznie wyjechał do Ems, dokąd, jak mówią, powołany został przez depezę swojego Cesarza,

— W *Dzienniku Rozpraw* czytamy: „Zdaje się, na nieszczęście niepotwierdzać otrzymana drogą telegraficzną wiadomość, o wzięciu przez wojska Królowej Morelli. Podług doniesień *Novicio*, gazety wychodzącej w Saragossie, sam raczej Jenerał Oraa pod 18 Sierpnia doniósł z głównej kwatery pod Morellą, że po dwóch odpartych szturmach na wyłom, przy niedostatku materjałów wojskowych i braku dowozu, widział się zmuszonym, odstąpić od oblężenia.“

1-го Сентября.

Вчера Каноники Кафедры Св. Діонисія были съ почтеніемъ въ Тюйлери. По полудни Король предсѣдательствовалъ въ Совѣтѣ а вечеромъ принималъ Посланниковъ: Австрійскаго, Прусскаго, Русскаго, Англійскаго, Виртембергскаго, Испанскаго и Сѣверо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ. — Виртембергскій чрез. Посоль Ген. Флейшманъ, въ аудіенціи вручилъ письмо своего Короля о смерти Е. Выс. Герцога Генриха Виртембергскаго. Дворъ наложилъ трауръ на 5 дней. Новѣйшій бюлетень о здоровьи Герцогини Орлеанской и новорожденнаго уведомляетъ что обою въ хорошемъ состояніи.

— Вчера вечеромъ чрезвычайный Русскій Посоль при дворѣ Персидскаго Шаха (въ Тегеранѣ) Баронъ Александръ Бодѣ прибылъ въ Парижъ.

— Изъ Тунца отъ 10 Августа получено извѣстіе, что Адмиралъ Стопфордъ получилъ отъ своего правительства приказаніе, отправиться съ своею эскадрою въ Левантъ. (A.P.S.Z.)

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 29-го Августа.

Королева наименовала своимъ посланникомъ и полномочнымъ Министромъ при Императорско-Россійскомъ дворѣ почтеннаго Г. Улика Джонъ, Марграфъ Кленриккарда.

— Газ. Times сообщаетъ съ нѣкотораго времени полемическія статьи противу Франціи, которую упрекаетъ въ необузданной страсти ея увеличивать свои владѣнія, на что по мнѣнію сей же газеты Лордъ Пальмерстонъ не обращаетъ вниманія сколько слѣдуетъ. (G.C.)

И С П А Н И Я.

Севилла, 18-го Августа.

Здѣшній Diario уведомляетъ, что 10 ч. многочисленное Маурское войско явилось близъ Цеуты и заняло такую позицію какъ 16 Юля пр. года. Въ Цеутѣ небыло жизненныхъ припасовъ и солдаты получали только половину порціи.

Съ Испанскихъ границъ.

Отступленіе отъ осады Мореллы совершенно подтверждается, но только неизвѣстна еще потеря, которую понесли Христианосы при ретиратѣ болѣе четырехъ миль. Ораа принужденъ былъ снять осаду, потерявъ большую потерю. Карлисты оказали примѣчательную неустранимость; женщины и дѣти принимали участіе въ оборонѣ и слабые старики стрѣляли наравнѣ съ молодыми и здоровыми солдатами. Борьба была впрочемъ самая кровопролитная, ибо не было дня въ который бы отъ стороны невступали въ бой. 10 ч. Морелла совершенно была заперта; 15 ч. начался артиллерійскій огонь; въ ночь на 14 ч. Христианосы устроили новыя батареи; 14 и 15 ч. пальба съ обѣихъ сторонъ была ужасна; 16 и 17 ч. двѣ атаки отражены и 17 ч. вечеромъ по второй атакѣ Генераль Королевы отступилъ въ Монройо, откуда власти Сарагоссы уведомлены о снятіи осады. Слышно, что Ораа отправился въ Мадридъ.

— По письмамъ изъ Сарагоссы отъ 26 Августа, Христианосское войско находилось въ тотъ день между Санъ-Матео, Карраскаль и Рубіелосъ. Легкія войска Кабреры зашли до Шерте, Тиррала и Виллорисъ. Вся страна выше Мореллы объявила себя въ пользу Донъ-Карлоса. Въ Сарагоссѣ носился слухъ, что Генераль Ораа застрѣлился въ Санъ-Матео. (A.P.S.Z.)

Б Е Л Г И Я.

Брюссель, 22-го Августа.

Третьяго дня вечеромъ, на желѣзной дорогѣ, между Бругге и Гентомъ, произошелъ несчастный случай. Цѣпь вагоновъ, которыми ѣхали Ихъ Величества Король и Королева въ Остенду возвращалась порожня, а какъ фонарь, бывшій знакомъ спущеннаго моста, горѣлъ при Трошійеннѣ, то экипажи сѣи и продолжали идти далѣе; между тѣмъ машина съ экипажами съ ужаснымъ трескомъ погрузилась въ рѣку Лисъ, ибо мостъ чрезъ оплошность сторожа былъ поднятъ. Два чиновника при семь лишились жизни; а главный инженеръ переломилъ ногу. Другія же извѣстія утверждаютъ, что только одинъ экипажъ упалъ въ рѣку. Несчастіе могло бы быть гораздо большее, ибо черезъ несколько минутъ послѣ этого случая, прибыло еще 30 экипажей. (O.G.C.P.)

Е Г И П Е Т Ъ.

Александрія, 1-го Августа.

Полученныя на сихъ дняхъ извѣстія изъ Гедшаса, снова ободрили Мегмеда-Али. Курчикъ-Паша убѣдился, что оны не побѣдятъ силою войска Іеменскія, прибѣгнувъ къ золоту, и ожиданія его увѣнчались успѣхомъ; ибо большая часть жителей, присоединившихся прежде къ Вегабитамъ, съ тѣмъ чтобы

1 Września.

Wczora Kanonicy Kapituły Św. Dyonizego składali powinszowania w Tuilleryach. Król po południu przyjął na Radzie, kilka godzin trwającej, a wieczorem przyjmował Posłów Austriackiego, Pruskiego, Rosyjskiego, Angielskiego, Wirtemberskiego, Hiszpańskiego i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. — Wirtemberski Poseł Nadzwyczajny i Min. Pełn. Jenerał Fleischman, wręczył Królowi na szczególnej audyencji list swojego Monarchy, donoszący o zgonie Jego Wys. Xięcia Fryderyka Wirtemberskiego. Z tej okoliczności dwór przywdział na 5 dni żałobę. — Najnowszy biuletyn o zdrowiu Xiężny Orleańskiej i nowonarodzonego donosi, że się oboje mają dobrze.

— Wczora wieczorem Poseł Nadzwyczajny Rosyjski przy dworze Szacha Perskiego (w Teheranie) Baron Alexander Bode przybył do Paryża.

— Z Tunetu pod 10 Sierpnia otrzymano wiadomość, że Admirał Stopford otrzymał rozkaz od Rządu swojego, udania się ze swoją eskadrą do Lewantu. (A.P.S.Z.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 29-go Sierpnia.

Królowa mianowała swym Posłem i Pełnomocnikiem przy dworze Cesarsko-Rosyjskim, zacnego Pana Ulicka John, Margrabiego Clanricarde.

— Gazeta Times, umieszcza od niejakiego czasu artykuły polemiczne przeciwko Francji, której zarzuca nieograniczoną chęć powiększania się, na co, zdaniem teje gazety, Lord Palmerston nie dosyć zwraca uwagi. (G.C.)

H I S Z P A N I A.

Sewilla, 18 Sierpnia.

Tutejszy dziennik Diario donosi, że d. 10 liczne wojsko Maurow ukazało się pod Ceuta i zajęło tę pozycyą, którą zajmowało 16 Lipca roku zeszłego. W Ceuta był brak żywności, a żołnierze otrzymywali tylko połowę racyi.

Od granic Hiszpańskich.

Odstąpienie od oblężenia Morelli potwierdza się zupełnie, lecz niema jeszcze szczegółów o stracie, jaką ponieśli Krystyniści w odrocie więcej, jak na cztery mile. Oraa musiał zaniechać oblężenia, poniosłszy ogromną stratę. Karoliści znakomity dali dowód mężstwa; kobiety i dzieci brały udział w obronie, a słabi starcy działali bronią narówni z młodymi i zahartowanymi żołnierzami. Walka była jedną z najkrwawszych, gdyż nie było dnia, w którymby nie ocierali się strony. D. 10 Morella całkiem była zaparta; d. 15 rozpoczął się ogień artylleryi; w nocy na 14 Krystyniści urządzili nowe baterye; d. 14 i 15 ogień z obu stron był straszliwy; d. 16 i 17 odparto dwa szturmy id. 17 po powrotnym szturmie cofnął się Jenerał Królowej do Monroyo, skąd zawiadomił władze Saragossy o odstąpieniu od oblężenia. Mówiono, że Oraa wyjechał do Madrytu.

— Podług listów z Saragossy pod 26 Sierpnia wojsko Krystynistów było tego dnia pomiędzy San-Mateo, Carrascal i Rubielos. Lekkie wojska Cabrery dostały się aż do Cherte, Torral i Villoris. Cały kraj powyżej Morelli oświadczył się w massie za Don Karlosem. W Saragossie biegła pogłoska, że Jenerał Oraa zastrzelił się w San-Mateo. (A.P.S.Z.)

B E L G I A.

Bruxella, 22 Sierpnia.

Przedwczora wieczorem zdarzył się smutny wypadek na kolei żelaznej między Brugge a Gandawą: Szereg wozów, który Króla z Królową odwoził do Ostendy, wracał próżno, a że latarnia będąca znakiem spuszczonego mostu paliła się przy Trochienne, dalej postępował, tymczasem lokomotywa z wozami z wielkim hukiem, pograżyła się w rzecę Lys, most bowiem był podniesiony przez niedbalstwo stróża. Dwóch urzędników utraciło przytém życie, a główny inżynier ma nogę zgruchotaną. Inne doniesienia głoszą, że tylko jeden wóz wpadł w rzekę. Nieszczęście mogłoby być bydlę większem, bo w kilka minut po tym wypadku, przybył poczet wozów złożony z 30 sztuk. (G.R.K.P.)

Е Г И П Т.

Alexandrya, 1 Sierpnia.

Wiadomości w tych dniach nadeszłe z Hedžas, napelnily nową otuchą Mehmed-Alego. Kurczyk-Basza, przekonawszy się, że nie pokona sifą zastępów wojennych Yemenu, użył do swych zamiarów złota, co skutecznym zostało uwieńczone skutkiem, bo większa część ludności, która się dawniej złączyła z Wehabi-

сражаться до послѣдней капли крови съ Египетскимъ войскомъ, перешла подъ его знамена. Такимъ образомъ Египетскій военачальникъ усилилъ полки свои 38 баталіонами нерегулярнаго войска, и выступилъ со всѣми своими силами къ Багдаду, отъ котораго находится теперь только въ 19 миляхъ. Во время похода, поколѣніе Недшабъ доставляло ему продовольствіе.

— Правительство приказало обнародовать, что смятеніе, господствующее въ Сиріи, будетъ въ скоромъ времени прекращено, ибо Гауранскіе Друзы непременно положить оружіе. — Говорятъ, что Египтяне одолжены этимъ Маронитамъ, которымъ Ибрагимъ-Паша приказалъ раздать оружіе, для истребленія общахъ враговъ. Оба сіи извѣстія требуютъ подтвержденія.

— Египетскій флотъ еще не вышелъ изъ Александрійской гавани, гдѣ онъ продолжаетъ военныя эволюціи. — На сихъ дняхъ присоединилась къ нему эскадра, прибывшая изъ Кандіи. Утверждаютъ, что Мегмедъ-Али прибудетъ на сихъ дняхъ, на адмиральской корабль и выйдетъ въ открытое море. (О.Г.Ц.П.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 7-го Августа.

Султанъ, признавая всю важность настоящаго положенія дѣлъ, вознамѣрился отправить посланникомъ въ Лондонъ своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ Рехидъ-Пашу, который вскорѣ выйдетъ къ мѣсту своего назначенія на Турецкомъ пароходѣ.

Смирна, 11-го Августа.

Флотилія состоящая подъ начальствомъ Капитана-Паши все еще находится въ нашей гавани. Превосходное устройство флотиліи и сохраненіе дисциплины между людьми экипажа оной, возбуждаютъ всеобщее удивленіе. Состояніе здоровья матросовъ заслуживаетъ особенное вниманіе; изъ числа 8-ми или 9-ти тысячъ человѣкъ, составляющихъ экипажъ 16 кораблей, больныхъ только 10 чел. Столь удивлительное состояніе здоровья приписываютъ особенному старанію Капитана-Паши. (О.Г.Ц.П.)

СМѢСЬ.

Новое противоядіе.

Въ собраніи Англійскихъ Химиковъ, бывшемъ недавно въ Сутерлендѣ, Докторъ Робертсонъ дѣлалъ опыты, которые удивили все собраніе и заслужили его полное одобреніе. Онъ взялъ двухъ живыхъ кроликовъ и налилъ имъ на языкъ по четыре капли синильной кислоты (*acide hydro cyanique*). Дѣйствіи этого ужаснаго яда обнаружилось, какъ обыкновенно, въ ту же минуту: кролики упали и оставались безъ движенія. Тутъ Докторъ употребилъ очень простое и дѣйствительное противоядіе. Онъ началъ наливать кроликамъ вертикально на затылокъ и стантовую кость холодной воды, съ растворомъ кали, натра и поваренной соли. Это произвело волшебное дѣйствіе: кролики ожили, и чрезъ нѣсколько минутъ они, совершенно здоровые, прыгали по залѣ. Излишнимъ почитаемъ говорить, какъ полезно было бы удостовѣриться въ дѣйствительности столь важнаго открытія.

(Спб. В.)

Плаваніе по Мертвому Морю.

Англійскій путешественникъ Бекъ перевезъ лодку изъ Іерусалима въ Терихонъ, спустился въ Мертвое Море, 29-го Марта прошлаго года и плавалъ по всѣмъ направленіямъ до 17 Апрѣля. При немъ были еще два Англичанина. Они вымѣряли глубину въ различныхъ мѣстахъ, сняли берега, и скоро напечатываютъ результаты своихъ изысканій. Бекъ утверждаетъ, что Мертвое Море 500 Англійскими футами ниже Средиземнаго. То же говоритъ Докторъ Шубертъ, осмотрѣвшій Мертвое Море прежде Бека. Одинъ изъ товарищей Бека, Г. Муръ просилъ позволенія у Египетскаго Паши осмотрѣть подробно восточный берегъ Мертваго Моря; еще не извѣстно согласится ли Паша на эту просьбу.

Неизвѣстное морское животное.

Въ *Echo du Monde Savant* находимъ слѣдующее: „Въ Вердонѣ поймали недавно животное, которое по описанію, доставленному намъ, походить нѣсколько на тюленя. Голова его была въ водѣ, остальная часть тѣла лежала на пескѣ. Кожа на немъ черная; на обѣихъ переднихъ лапахъ когти, а туловище оканчивается хвостомъ, мѣющимся около шести дюймовъ длины. Глаза походятъ на бычачьи, голова на голову большой собаки. Его поймалъ нѣкто Гару, плывшій неподалеку оттуда въ лодкѣ. Впрочемъ, животное оказало сильное сопротивленіе, и съ большаю трудностію могли его усмирить.“ (С. П.)

tami dla toczenia walki na śmierć z Egiptskiem woj- skiem, obecnie pod jego służy chorągiewami. Tym sposobem wódz Egipski pomnożył swe siły o 38 batalionów wojska nieregularnego i wyruszył z niem ku Bagdadowi, od którego na 19 dni drogi jest tylko oddalony. W pochodzie, dostarczały mu żywności ludy z pokolenia Nedżib.

— Rząd kazał rozgłosić, że niepokoje w Syrii panujące, będą w krótkim czasie przytłumione, bo Drużowie z Hauranu, poddadzą się nie zwłocznie. Pomyślny ten wypadek ma być dziełem Maronitów, którym Ibrahim-Basza kazał broń rozdać, dla pokonania wspólnych nieprzyjaciół. Ta wiadomość, równie jak i poprzedzająca, potrzebuje potwierdzenia.

— Flotta Egipska nie oddala się z portu Alexandryjskiego, gdzie ciągle odbywa ćwiczenia. W tych dniach zmocniona została nowym oddziałem, który z Kandyi nadpłynął. Zapewniają, że Mehmed-Ali ma w tych dniach wsiąść na okręt Admiralski i wypłynąć na otwarte morze. (G.R.K.P.)

ТУРЦІЯ.

Stambul, 7-го Сierpnia.

Sułtan, uważając obecne okoliczności za nader ważne, umyślił powierzyć poselstwo do Londynu swemu Ministrowi Spraw zagranicznych, Reszyd-Baszy, który niezwłocznie uda się w podróż do tego miejsca, na Tureckim statku parowym.

Smirna, 11 Сierpnia.

Flotta Turecka, zostająca pod dowództwem Kapudana-Baszy, stoi ciągle w naszej przystani. Wszyscy podziwiają jej wyborne urządzenie i karność osady. Szczególniej zwraca uwagę stan zdrowia żeglarzy, bo z osady od 8 do 9,000, na 16 okrętach znajdującej się, w tej chwili tylko dziesięciu ludzi choruje. Stau tak pomysłny, przypisują pieczołowitości Kapudana-Baszy.

(G.R.K.P.)

РОЗМАІТОЌІ.

Новы антыдот противъ truciznie.

На згромадженіи Хемиковъ Англійскихъ, byłemъ недавно въ Sutherland, Doktor Robertson czynił doświadczenie, które zdziwiło całe zgromadzenie i zupełną zjednało pochwałę. Wziął on dwa żywe kroliki i wpuścił im na język po cztery krople kwasu wodocinowego (*acide hydro cyanique*). Skutki tej okropnej trucizny okazały się, jak za zwyczaj, natychmiast: kroliki padły i były bez ruchu. Tu Doktor użył bardzo prostego i skutecznego antidotum. Zaczął lać prostopadle na tył głowy i kość pacierzową krolików zimną wodę, w której był rozpuszczony potaż, saletra i sol kuchenna. To uczyniło dziwny skutek: kroliki odżyły, i po kilku chwilach zupełnie zdrowa skakały po sali. Poczytujemy rzeczą mniej potrzebną mówić, jak byłoby pożytecznym przekonać się o rzeczywistości tak ważnego odkrycia. (G.S.)

Żegluga po morzu Umarłych.

Angielski podróżny Beck przewiózł łódź z Jerozolimy do Jerycho, spuścił się na morze Umarłych, 29-go Marca przeszłego roku, i we wszystkich kierunkach żeglował do 17 Kwietnia. Przy nim znajdowali się dwaj jeszcze Anglicy. Oni wymierzali głębokość w różnych miejscach, zdjęli brzegi i wkrótce ogłoszą drukiem wypadki swych badań. Beck zapewnia, że Morze Umarłych niższe jest od Szródziemnego o 500 stop Angielskich. Toż samo powiada Doktor Schubert, który zwiędził to Morze przed Backiem. Jeden z towarzyszków Backa, Pan Moor, prosił o pozwolenie u Baszy Egipskiego obejrzeć szczegółowie wschodni brzeg tego Morza; jeszcze niewiadomo, czy się Basza zgodzi na ten projekt.

Nieznamy Zwierz Morski.

W *Echo du Monde Savant* czytamy co następujące: „W Verdon złapano niedawno zwierza, który podług opisu do nas przysłanego, podobnym jest nieco do psa morskiego. Głowa jego była w wodzie, reszta części ciała leżała na piasku. Skórę ma czarną; na obu przednich łapach znajdują się pazury, a tułów zakończony jest ogonem, około sześciu cali długości mającym. Oczy podobne są do wołowych, a głowa do głowy psa wielkiego. Złapał go niejaki Garu, płynący niedaleko stamtąd w łodzi. Z resztą, zwierz mocno się sprzeciwiał, i z wielką trudnością zdołano go usmierzyć.“ (P.P.)